

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ*

* († Μητροπολίτου Νικοπόλεως και Πρεβέζης κυρού Μελετίου)

Μυστήριο είναι πάντοτε ο Θεός. Μυστήριο παράδοξο, άκατανόητο και άκατάληπτο. Άλλά γεμάτος αγάπη, στοργή και καλοσύνη. Μέ ένα και μοναδικό στόχο: Νά μᾶς σώσει και νά μᾶς έξυψώσει. Και για νά τό έπιτύχει κάνει τά πάντα. Κατεβαίνει χαμηλά. Για μᾶς. Γιατί έμεῖς μερικές φορές τό ξεχνᾶμε ότι «*θείας γεγόναμεν κοινωνοί φύσεως*». Και πέφτουμε χαμηλά. Και γινόμαστε σταῦλος· κοπριά· βοῦρκος.

Σταῦλος και βοῦρκος ή άνθρωπότητα τήν έποχή του Νῶε. Τους είχε διαλύσει ή πορνεία.

Σταῦλος και βοῦρκος ή άνθρωπότητα τήν έποχή του Λώτ. Τους είχε διαλύσει ή όμοφυλοφιλία.

Ναί, σταῦλος και βοῦρκος ήταν τότε ή άνθρωπότητα. Οι άνθρωποι είχαν καταντήσει... «σάρκες»!

Άλλά νά, «*Θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ Οἰκτιρμῶν*», ο Πατέρας μας ο έν Ούρανοῖς έστειλε τής Μεγάλης Βουλῆς Του τόν Άγγελο. Και εκείνος κατέβη στά κατώτατα μέρη τής γῆς. Μέσα στό βοῦρκο. Στο σταῦλο. Στο σπήλαιο.

Και τί παράξενο μυστήριο! Άρκεσε ή παρουσία Του. Και ο σταῦλος, τό γεμάτο βοῦρκο και βρῶμα σπήλαιο, έγινε ούρανός! Και μία φτωχή παραδουλεύτρα, ή Μαρία, έγινε Θρόνος Χερουβικός. Γιατί Τόν κράτησε στην άγκαλιά Της! Και «*έπλήρωσε τά σύμπαντα εύωδίας*». Ξεβρώμισε ο σταῦλος. Και τά πάντα γέμισαν από τήν εύωδία τής Θείας Του Παρουσίας!

Ό προφήτης Ήλίας έφαγε τροφή πού του έφερε ένας άγγελος και έπῆρε τόση δύναμη πού άντεξε και περπάταγε σαράντα όλόκληρες ήμέρες «*έν τῇ ίσχύι τῆς βρώσεως εκείνης*»!

Ώ, τί δύναμη πρέπει νά παίρνουν εκείνοι, πού τρῶνε τήν «Τροφή» πού μᾶς δίνει ο μονογενής Υἱός και Λόγος του Θεοῦ μέσω των Άχράντων Του Μυστηρίων! Και τί μεγαλύτερη απόδειξη; Έγέμισε ή γῆ άγίους, μάρτυρες, όσίους, παρθένους και παρθένες.

Άλλά, σήμερα, έπειδή ό περισσότερος κόσμος έπαψε νά τρέφεται μέ «*τροφήν βεβαιούσαν καρδίαν*», νά, ήλθε πάλι ό βοϋρκος. Καί έγινε πάλι ή γή σταϋλος.

Οι περισσότεροι, τρώγοντας άκατάσχετα «*τήν βρωσιν τήν άπολλυμένην*», σαπίζουν ήθικά στή σύγχρονη πολυδιάστατη, έσωτερική καί έξωτερική διαφθορά, τό οίκτρο αυτό στίγμα τοϋ νεώτερου πολιτισμοϋ, ό όποϊος κινδυνεύει νά μεταβληθῆ σέ άψυχο «πολιτισμό», νεκρό καί νεκροποιό.

Καί ή πατρίδα μας, καί ή Έκκλησία μας, καί ή κοινωνία μας κλυδωνίζονται φοβερά. Ποϊός δέν τό ξέρει; Ποϊός δέν τό βλέπει; Έχει καταντήσει κοινός τόπος στά στόματα όλων. Κοινή διαπίστωση. Κοινός θρῆνος.

Άλλά, άλλοίμονο, άν μείνει μόνο διαπίστωση! Άλλοίμονο άν δέ γίνει τόλμη άνακαινίσεως· τόλμη προσευχής· τόλμη ίκεσίας στόν Χριστό: Νά παραθεωρήσει τά λάθη μας καί τίς άμαρτίες μας. Νά μή μᾶς ξεσυνεριστεῖ. Καί νά ξανακατέβει στόν βοϋρκο τοϋ σύγχρονου κόσμου, γιά νά ξανακάμει Ούρανό τό «*σπήλαιο*».

Ναί, Κύριε. Ναί, βρέφος τῆς Βηθλεέμ. Ναί, Χριστέ μου, τῶν κακῶν άναίρετη! Σέ παρακαλοϋμε καί Σέ ίκετεύουμε «*θᾶττόν μολεῖν Σε τῆς ήμῶν ραθυμίας*».

- ❖ "Έλα γρήγορα καί πρόφθασε τό κατρακύλισμα τῆς τεμπελιᾶς μας.
- ❖ "Έλα νά μᾶς βγάλεις άπό τά άδιέξοδα.
- ❖ "Έλα νά φωτίσεις τό σκοτάδι τῶν προοπτικῶν μας.
- ❖ "Έλα νά ξανακάμεις τό σπίτι μας οίκογένεια.
- ❖ "Έλα νά ξαναγίνει ή Πατρίδα μας έθνος άγιο, λαός Σου περιούσιος, διαγγελέας τῆς Όρθόδοξης Πίστης Σου.
- ❖ "Έλα νά μεταβάλεις σέ εύωδία τόν βοϋρκο μέσα στόν όποϊο κολυμπᾶμε.
- ❖ "Έλα νά γεμίσεις τή ζωή μας εἰρήνη, χαρά καί έλπίδα.

Χριστός γεννᾶται. "Άς Τόν δοξάσουμε.

Χριστός έξ ούρανῶν. "Άς Τόν υποδεχθοϋμε, μέ τήν καρδιά άνοιχτή, νά έλθη νά κατοικήσει μέσα μας. Νά μᾶς κάμει, άπό σπήλαιο καί σταϋλο, Ούρανό. Νά μπορέσουμε νά ψάλουμε καί μεῖς μαζί μέ τούς άγγέλους, τό «*Δόξα έν ύψίστοις Θεῶ*». Γιά νά γεμίσει ή γή εἰρήνη καί οι άνθρωποι εύδοκία.